

Ludo VANGILBERGEN

Directeur Kerk en Wereld

Inmiddels staat hij bijna twee jaar aan het roer van Kerk en Wereld in de Korte Schipstraat in Mechelen. Als eerste leek aan het hoofd van deze organisatie die nog steeds nauw verbonden is met de jezuiten, wil Ludo VANGILBERGEN inspelen op de nieuwe uitdagingen en op de spirituele honger van Jan met de pet

‘Wij doen zoals Jezus: we vertellen verhalen, heel eenvoudig’

Ilse VAN HALST

Ludo VANGILBERGEN ruilde een baan in de technologiesector, waar gegoocheld wordt met bedrijfswagens en maaltijdcheques, voor de directeursstoel bij Kerk en Wereld, vroeger zowat in elke parochie actief als Bonden van het Heilig Hart. Vandaag moet de organisatie zich staande houden in een krimpende geloofswereld. Hij zou naar eigen zeggen niet menselijk zijn, als hij er soms niet aan dacht hoe zijn leven eruit zou hebben gezien, had hij een andere koers gekozen. Maar spijt? „Dat heb ik niet. Ik kwam terecht in een warm nest. Elke dag opnieuw beleef ik deugddoende ontmoetingen. Dat is onbetaalbaar.”

– Hoe komt iemand uit de spitstechnologie terecht bij Kerk en Wereld?

Toen de vorige directeur, Philip Debruyne, me vroeg zijn taak over te nemen, viel ik uit de lucht. Ik schreef wel eens een tekst voor Kerk en Wereld, maar dat was het dan ook. Op dat moment had ik in het bedrijf waar ik werkte al drie directeurs de hand geschud. Van een kleine KMO met een dertigtal werknemers was mijn bedrijf een heuse firma geworden en ik één van de duizenden personeelsleden. Dat zette me aan tot nadenken.

Bovendien was de geloofswereld van Kerk en Wereld geen onbekende voor me. Altijd al was ik actief in de parochie. Ik ben gelovig en overtuigd van de nood om dat geloof uit te dragen. Misschien was het niet Philip Debruyne die me vroeg, maar Iemand Anders? Ik zag een kans om mijn creativiteit uit te leven en weer aansluiting te vinden bij mijn oude liefde voor de taal. Hoewel ik in de computerwereld belandde, ben ik van opleiding immers germanist.

– Welke uitdagingen staan u te wachten?

We staan voor een dubbele vraag: is Kerk en Wereld als organisatie nodig? En zo ja, wat moet ze allereerst doen? Persoonlijk zie ik voor Kerk en Wereld een heel eigen plaats weggelegd, vooral wat betreft onze publicaties die scherpstellen op spiritualiteit. We houden ons niet bezig met nieuws noch met opinie zoals jullie in *KERK & leven*, maar met de binnenkant van de mens. Wij willen een antwoord bieden op de spirituele honger. Vandaag is er heel veel vraag naar spiritualiteit en waarden, maar het aanbod op de markt heeft nog weinig uitstaans met christelijke spiritualiteit. Nochtans mag die stem gehoord.

Ludo Vangilbergen droomt van een hip geloofsmagazine dat in een kiosk de aandacht weet te trekken van de argeloze voorbijganger. © Herman Ricour

Daarnaast onderken ik een sterke nood aan vorming. De bisdommen richten zich voornamelijk tot mensen die actief zijn in parochieploegen. Wij willen de gewone man in de straat zo'n vorming aanbieden. Met ons vormingsprogramma *Lievehemell*, voor ouders van eerste communicantjes, bezochten we dit jaar zo'n veertig parochies. Zo veel, dat we het met onze ploeg amper konden bolwerken. *Lievehemell* is zo opgevat, dat het ook boeiend en interes-

sant is voor ouders die ver van het geloof afstaan. Toch komen Jezus en God wel degelijk ter sprake, ook al vertrekken we niet van de Bijbelse boodschap. Uitgangspunt is de voor iedere ouder zeer herkenbare vaststelling dat kinderen vaak moeilijke vragen stellen: over doodgaan, over de zin van het leven, over God. De beste manier om hierop in te spelen, is je eigen levensverhaal vertellen. Wij doen zoals Jezus. We vertellen verhalen. We willen evangelise-

ren zonder agressief te zijn. Met een moeilijk woord noemen ze dat volksapostolaat. En hier is ruimte voor.

– Via communicantjes bereikt u ouders, maar hoe bereikt u de gewone man?

Dat is het grote probleem. We willen proberen van ons *Bezinningsblad* gaandeweg een magazine over spiritualiteit en geloof te maken, met een gedegen inhoud én dat in een reguliere krantenkiosk de aandacht weet te trekken van een argeloze voorbijganger.

In afwachting voegden we twee van onze maandbladen samen. *Levende Kerk*, ons maandblad voor mensen die pastoraal actief zijn, verdwijnt. Een aantal rubrieken hevelde we over naar *Bezinningsblad*, ons maandblad voor een breder publiek. Dat is dikker geworden, kreeg meer inhoud en een spirituele toets. Net als de *Affiches*, die een modernere look kregen, vertrekt het blad van de maandintenties van de wereldkerk. Nieuw is ook de handige bijlage in zakformaat *Bij de dag*, die elke dag een korte meditatie biedt bij een regel uit de Schrift van die dag. In juni krijgt dit vernieuwde blad een nieuwe blitsere naam, die de lading beter dekt.

Daarnaast kiezen we het digitale sop. Hoe, is nog een open vraag, maar het internet is ongetwijfeld *the place to be*, de plek waar je zijn moet. Zo vind je al een deel van *Levende Kerk* terug op het internet. Binnenkort wordt de website volledig vernieuwd.

„Waarom je dag niet beginnen met een bijbelvers? Dat kleurt alles anders”

– Spiritualiteit is vandaag een vlag die een brede lading dekt. Hoe kijkt u daartegen aan?

Een dagelijkse portie spiritualiteit is bijzonder belangrijk. Velen vullen dat in door psychologen of psychiaters te raadplegen, anderen zoeken hun heil in oosterse spiritualiteit en zelfs wellness wordt vandaag aangeboden als een vorm van spiritualiteit. Best leuk, misschien, maar het is toch van een heel andere orde dan verbonden zijn met het Mysterie, met God.

Ik stil mijn spirituele honger door bidend en gelovig in het leven te staan, en dat heeft alles met keuzes te maken. Velen beginnen hun dag met de krant. Pas ontwaakt, omringen ze zich al met slecht nieuws. Waarom je dag niet beginnen met een Bijbelvers? Dat kleurt alles anders. Draag je je dag op aan God, kan alles wat je doet een gebed zijn. Zo eenvoudig is het.

Kerk en Wereld, Korte Schipstraat 16, 2800 Mechelen, www.bezinningsblad.net, www.kerkenwereld.be.